

Scénář k reportáži – Vlasta Šupáčková

Já jsem se nedočkala tatínka, který zemřel, když se vrátil z války v pětačtyřicátém, protože ho pronásledovalo Gestapo. Jeho rodiče mě vůbec nepřijali jako za vnučku.

Paní Vlasta Šupáčková se narodila v roce 1947. Už od malinka byla silně vázána na svou maminku.

Strašně jsem zbožňovala maminku a vůbec jsem ani jednou od ní nebyla. Já jsem prostě bez maminky neudělala krok.

I přesto, že na své dětství vzpomíná dobře, vyrůstala ve značné chudobě.

My jsme nemohli ani do kina, který stálo třeba pětikorunu lístek. Protože jsme si to nemohli dovolit.

Vlasta si od malička přála být kadeřnicí, ale nakonec vystudovala sdělovací a zabezpečovací techniku. Krátce poté, co začala pracovat na Malé Straně, do Prahy přijely tanky Varšavské smlouvy.

Já šla do práce, když to hlásili v rozhlase. Musela jsem projít pod hlavní k tanku, což bylo strašný, na to nikdy nezapomenu. Lidi byli takový, že třeba otáčeli cedule, dávali šipky a oni vlastně k nám nedojeli. A zase se někam vrátili.

Protestům a demonstracím se ale vyhýbala. Měla strach.

Já jsem nebyla odvážná, abych pro to pracovala, nebo abych proti tomu šla. Nevím, jestli je to zbabělost, ale spíš ne.

Celoživotní zálibou paní Šupáčkové se stal tenis, ke kterému se dostala skrze hádku s manželem.

Tak jsem tam jednou šla a říkám: To je hrozný tohle. Já se rozvedu, protože tohle nemá cenu, a tam byli takový ti starší už důchodci, hrozně milí pánové a říkali, nedělej to: Začni tenis a uvidíš a kdyžtak se rozved' potom. No tak já začala tenis a už mě z něho nikdo nedostal.

Nejen, že díky tenisu potkala zajímavé lidi jako třeba Martinu Navrátilovou, ale podívala se i do zahraničí.

Pak jsme tam dokonce jezdili i s tenisem do Berlína a u té zdi jsme byli. Měli kurty a tam byla pak ta zeď a museli třeba v sedm v šest hodin už tam musel být klid. Nesměly tam ani ty míče lítat, nic.

Paní Šupáčková se statečně poprala i s další zkouškou, kterou jí život přichystal. Tentokrát se týkala jejího manžela.

Dostal mozkovou mrtvici. Ochrnul na půl těla. A to je taky takový pro vás upozornění. Hlídat si své zdraví.

I přes všechny nástrahy, kterým ve svém životě čelila, zůstala plná síly a energie, kterou dál předává nejen své rodině ale i svému okolí.